

TRÚÐI EG FÓR AT DOYGGJA

Evy Toftegaard Nielsen

– Eg minnst bara, at hann segði ‘illavorðin’, síðani tosaði hann eina lottu afturat, men eg hoyrði einki. So fór hann út. Á borðinum hjá læknanum lá eitt pappír, eg lúrdi niður í tað. CANCER stóð sum svar uppá royndinar, eg hevði tikið. Orðini eigur 49 ára gamla Evy Toftegaard Nielsen, sum í 2009 fekk staðfest bróstkrabba

TIÓÐHILD PATURSSON

Í 2009 fekk tá 43 ára gamla Evy Toftegaard Nielsen tað fráboðan, sum helst allar kvinnur bera ótta fyri. »Tú hevur bróstkrabba«. Verðin fór í svart, og Evy sá fyri sær, at deyðin bankaði á dyrnar.

Tað byrjaði alt ein morgunin Evy lá í songini og las eina bók. Bráðliga varnaðist hon okkurt á bróstinum, sum buglaði eittsindur meira upp enn restin.

– Eg hevði ongantið hugsað tankan um bróstkrabba áður, men í tí eg sá hetta óslætta á bringuni, fleyg tankin ígjøgnum høvdið, sigur Evy.

Hon merkti eftir, og tað kendist hart. Hon fekk eisini dóttir sína at kanna tað, og jú, okkurt hart var heilt víst í bróstinum.

– Seinni royndi eg fleiri ferðir at síggja knykilin aftur. Royndi at venda hendnan vegin og hin vegin, men tað riggaði ongantið. Eg sá bara knykilin hasa einu ferðina. Tað kendist sum, at okkurt tá royndi at siga mær tað, hugleiðir Evy.

Cancer!

Evy fór beint til læknan. Hon bíðaði í átta dagar áðrenn hon slapp framat til mammografi.

– Átta dagar er einki, tað veit eg væl nú. Og ein knykil veksur sjálvsagt einki uppá átta dagar. Men tá eg bíðaði kendist tað ræðuliga leingi, greiður hon frá.

Tað bleiv staðfest hjá læknanum, at Evy hevði ein knykil og hon varð send til víðari kanningar. Tað gingu síðani nakrir dagar ella nakrar vikur.



**Inni í mínum
høvdi planlegði
eg jarðarferðina.
Hvørjir sálmar
skuldu verða
sungnir og hvør
skuldi bakað. Eg
trúði at krabba-
mein var sovorð-
ið man doyði av,
og at blíva frísk
sá eg ikki sum ein
møguleika»**

– Tað kennist sum, at alt er tann ber toka, eg minnst ikki hvat hendi nær. Eg minnst ikki um eg bíðaði eftir svari í dagar ella í vikur, sigur Evy.

Men úrslitið kom vegin fram, og Evy varð kallað inn til samrøðu við læknan.

– Eg minnst bara at hann segði ‘illavorðin’, síðani tosaði hann eina lottu afturat, men eg hoyrði einki. So fór hann út. Á borðinum hjá læknanum lá eitt pappír, eg lúrdi niður í tað. CANCER stóð sum svar uppá royndinar eg hevði tikið, greiður Evy frá.

Var sannførd um at hon fór at doyggja

Verðin fór í svart av lítla pappírnum við tí ræðuliga orðinum á; og Evy var vís í, at hon fór at doyggja skjótt. Hví skuldi hon sleppa undan? Hví skuldi hon ikki eisini doyggja av krabbamein, eins og so mong onnur?

– Inni í mínum høvdi planlegði eg jarðarferðina. Hvørjir sálmar skuldu verða sungnir og hvør skuldi bakað, sigur Evy flennandi. – Ja, eg kann flenna at tí nú, men eg var veruliga í kreppu tá. Eg trúði at krabbamein var sovorðið man doyði av, og at blíva frísk sá eg ikki sum ein møguleika, sigur hon.

Hon minnst aftur á fyrstu vikuna. Tað var tann harðasta tíðin. Evy bara græt og helt seg fyri seg sjálva.

– Mær dámdi ikki at fara út ímillum fólk. Eg goymdi meg heima hjá mammu. Tað kendist sum, at orðið »kreft« varð prentað inn í pannuna á mær, sigur hon.

Men eftir fyrstu vikuna gjørdist tað støðugt betur, og hóast hon enn var sannførd um, at hon fór at doyggja, ja, so endurvann hon hugin at fara út ímillum fólk.

– Eg leyp úti tað, og fór í brúdleyp. Har vóru øll tey eg kendi, so nú var sloppið, og eg kláraði aftur at vera úti ímillum fólk, minnst Evy afturá.

Skurðurin tók knykilin

Eftir vitjanina hjá læknanum varð Evy lögð undir skurð, og knykilin tikin burtur.

– Tað fyrsta eg spurdi, tá ið eg vaknaði var: Er tað fari út í lymfurnar. Tað var tað ikki. Eg var yvirgearað. Orðliga glað. Eg fekk vónina um lívið aftur, nú væntaði eg at tað fór at ganga, sigur Evy.

Og tað gekk. Evy hevði ikki longur krabba. Hon slapp undan kemoviðgerð, men fekk stráling í tveir mánaðir. Alt gekk væl. Men skurðurin hevði sett síni spor. Sárið lekti illa. Tað sá ógvuliga ljótt út.

Hon bleiv lögð undir skurð aftur fleirir ferðir, og at enda máttu tey skera bróstvortina av.

– Eg vildi ikki missa vortin, men at enda tók lækkin meg av ræði, so at siga, og tað eri eg ógvuliga takksom fyri í dag, sigur Evy.

**Í meðal eru
25 tilburðir av
bróstkrabba stað-
festir um ári**